

BALANDŽIO (APRIL) 19, 1958
38-TI METAI NR. 16

KRISTAUS KARALIAUS

L A I V A S

TĖVU, MARIJONU, BENDRADARBIU, DRAUGIJOS SAVAITRAŠTIS

II SEKMADIENIS PO VELYKŲ

Evangelija

Jon. 10, 11 - 16 . . .

ANUO metu: Tarē Jēzus pariziejams: Aš gerasis ganytojas. Gerasis ganytojas duoda savo gyvybę už savo avis. Samdinys, kurs ne ganytojas, kuriam avys ne savos, pamatęs ateinantį vilką, palieka avis ir bēga; vilkas grobia ir išvaiko avis. Samdinys bēga, nes jis samdinys, ir jam nerūpi avys. Aš gerasis ganytojas, aš pažįstu savąsias, ir manosios pažįsta mane, taip, kaip pažįsta mane Tēvas, ir aš pažįstu Tēvą. Todēl aš guldau savo gyvybę už savo avis. Aš turiu ir kitų avių, kurios ne iš šitos avidēs; man reikia ir jas atvesti; jos klaušys mano balso, ir bus viena avidē ir vienas ganytojas.

Lekcija

1 Petr. 2, 21 - 25

MYLIMIAUSIEJI: Kristus kentėjo už mus, jums palikdamas pavyzdį, kad sekiotumėte jo pėdomis. Jis nepadarė nuodēmės, ir nerasta vyliaus jo burnoje; kai jam piktžodžiavo, jis nepiktžodžiavo; kai kentėjo, negrūmojo, bet pasidavė tam, kurs teisė jį neteisingai; jis pats savo kūne nešė mūsų nuodėmes į medį, kad mes, numirę nuodēmėmis, būtume gyvi teisybei; jo randais jūs esate pagydyti. Nes jūs buvote kaip klaidžiojančios avys, bet dabar sugrįžote prie jūsų sielų Ganytojo ir Vyskupo.

Prezidentas misijoje

Kartą Ekvadoriaus sostinėje, Quito, redemptoristai vedė misijas. Jų pabaigoje, atminimui, nutarė pastatyti didelį misijų kryžių. Pamokslininkas priminė imperatorių Heraklitą, kurs nešė Kristaus kryžių ir pabrėžė:

— Tikiuosi, kad visi, nepaisydami žmonių nuomonės, jausitės laimingi turėdami garbę panašiai pagerbti kryžių.

Kai atėjo laikas misijų kryžių nešti pastatyti į reikiamą vietą, prie kitų vy-

rų prisidėjo ir Ekvadoriaus prezidentas Garcia Moreno, apsivilkęs generalissimo uniforma. Būrelis vyrų, drauge su valstybės prezidentu, atnešė ir pastatė kryžių.

Ir tas ryžtingas atsidavimas religijai, pagarba kryžiui, pelnė pačiam prezidentui Garcia Morenui nemirtingą garbę. Visais amžiais gerbiami tie, kurie tvirtų įsitikinimų ir kurie savo įsitikinimų nebijo viešai parodyti.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 4545 West 63rd Street, Chicago 29, Ill. Entered as second class matter May 18, 1944, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Subscription: \$3.00 yearly in U. S. A. and Canada; Foreign \$4.00 yearly; 10c a copy. Editor: Rev. A. Ignotas, MIC.

Artimo meilės antgamtinis charakteris

Šios dienos pamoksle, paskutiniame apie artimo meilę, pažvelgsime į ją iš amžinybės aukštumos; svarstysime apie ją antgamtinėje šviesoje. Nuošalyje paliksime žmoniškumo arba tautinį sentimentą, kurie net netikintį žmogų skatina prie artimo meilės darbų. Ši a. meilės rūšis nėra tikra, nes iš jos atimta esmė — charakteris. Artimo meilės prigimtis ir kilmė juk yra dieviška. Jėzus Kristus buvo šios kilniosios meilės promotėjus. Jis ją į pasaulį atnešė, paskelbė ir paskleidė. Jeigu prieš Kristaus gimimą būtų tūlas pradėjęs skelbti idėją, kad privalu mylėti net savo priešus — tas būtų buvęs palaikytas puspročiu žmogumi. Pagonys tuomet tepripažino: "Dantis už dantį; akis už akį." Jėzus Kristus paskelbė dieviškąją artimo meilės mokslą: "Jei tau kas akmeniu meta — tu jam duona mesk". "Jei tau kas kirto į vieną žandą — atsuk jam ir antrą". Tai buvo negirdėtas, keistas ir nesuprantamas mokslas anais amžiais. Šiandien jį išpažįsta visos krikščioniškasis pasaulis.

Tad jei kas skelbiasi esąs labdarin-gas, gailėstingas, kilnus žmogus, bet netikįs į Kristų — tas gerbiamasis ponas nežino, jog sau kelią nušviečia vog-ta šviesa. Ar vagis gali būti jau toks kilnus žmogus — nesunku nustatyti.

Vienas rašytojas pavaizduoja tūlą žmogų ir jo labai ištikimą draugą, kurio vardo dabar dar nepasakysiu.

— Saulėtą vasaros dieną išeinu į laukus, kaip sakoma, į gamtą. Vaikštau šen ir ten ir pastebiu, kad paskui mane kas tai sekioja. Kur tik aš einu, ten ir jis seka, tarsi būtų koks mano palydo-vas. Aš einu lėtai — ir jis eina lėtai; paspartinu žingsnius — ir jis tą pat. Sustoju — sustoja ir jis. Ištikimesnio draugo negalima nė norėti. Visa ta draugystė truko tol, kol švietė saulė. Atėjus vakarui ir saulutei nusileidus,

mano ištikimasis draugas, net sudiev nepasakęs, mane paliko vieną. Atrodo, kad supratote, jog rašytojas žmogaus šešėlį pavadino jo geruoju draugu.

Artimo meilė, kuri remiasi vien žmogiškais, egoistiškais motyvais nėra tikra. Ji yra tik šešėlis tikrosios dieviškosios meilės: nebus saulės, nebus nė šešėlio. Užtat ne šitokia šešėlinė artimo meilė buvo taip žavingai apibūdinta šv. Povilo: "Jei aš kalbėčiau žmonių ir angelų kalbomis, bet neturėčiau meilės, aš būčiau kaip žvangantis varis ir skambantis cimblas; jei turėčiau pranašystės dovaną, žinočiau visas paslaptis ir visokį mokslą; jei turėčiau tokį tikėjimą, jog galėčiau kalnus perkelti, o neturėčiau meilės — aš būčiau niekas. Jei aš išdalinčiau visą savo turtą vargšams valgydinti, jei atiduočiau savo kūną sudeginimui, bet neturėčiau meilės — nieko man nepadėtų. Meilė yra kantri, maloninga; meilė nepavydulinga, nesa-

vavališka, nesididžiuojanti." (I Kor. 13-1). Tik šitokia artimo meilė yra tikra, meilė, einanti iš Dievo meilės. Gyvenime ją atpažinti galima gana nesunkiai. Pakalbėk su žmogum, pasek jo gyvenimą ir viskas po trumpo laiko tau paaiškės. Iškilmingi, gražiai suformuluoti žodžiai, pagyrai reklama — tai vis šėšėlinės artimo meilės žymės. "Taigi, duodamas išmaldas, netrimituok, kaip kad veidmainiai daro sinagogose ir gatvėse, kad būtų žmonių gerbiami." (Mat. 6-2).

"Kada meldžiatės, nebūkite kaip veidmainiai, kurie mėgsta melstis, stovėdami sinagogose ir kryžkelėse, kad būtų žmonių matomi." (Mat. 6-5).

Prieš tris metus keletas Čekoslovakijos klierikų savanoriškai stojo dirbti uranijaus kasyklose, norėdami išlaisvinti šeimų tėvus, komunistų kalinamus. Tose kasyklose kalinių likimas esti pats liūdniausias: netolima mirtis dėl uranijaus nuodingų dulkių ir dėl nežmo-

niškų gyvenimo sąlygų. Tai stebinančio tikėjimo ir tikrosios artimo meilės pavyzdys, šėdeveras.

Jeigu leistų vieta, būtų galima panašių artimo meilės pavyzdžių pririnkti šimtus. Jų jieškoti nereikia eiti į svetimas šalis ir valstybes, į praeitį — jų galima rasti tiek daug ir tokių ryškių mūsų kasdieninio gyvenimo aplinkoje.

Jeigu yra nuopelninga, kaip Šv. Raštas sako, ištroškusiam paduoti stiklinę vandens, tai ką bekalbėti pavyzdžiui apie pasiaukojimą ir nuopelningumą tos vargšės moters, kuri mėnesių mėnesius, net metų metus ligina savo nervingą vyrą su meile, švelnumu ir kantrybe; pasiaukojimą to vyro, to vaiko, to geradario, kuriems už jų vargą ir artimo meilę šis pasaulis negali atsilyginti. Bet Dievas gali. Šis tad motyvas tėra vienintelis padrasintojas, pastiprintojas, įkvėpėjas gyventi, kentėti, aukotis netik dėl savęs, bet ir dėl tų, kuriems aš galiu ir privalau padėti. **Kun. J. Domeika**

Pasaulis — tai viešbutis

Derviškai yra tam tikra mahometoniška vienuolių rūšis. Jie bastosi po Indiją ir Iraną, prašinėdami išmaldos. Kartą vienas tų elgetų užsuko į Irano sostinę Teheraną. Jau buvo sutemę, kai jis atėjo į miestą. Norėdamas kiek pasilsėti ir pernaktoti, jis nužingsniavo tiesiog į karaliaus rūmus. Drąsiai įėjęs vidun, susirangė vienos salės kampe, kur paprastai stovėdavo sargyba, išsitraukė šį tą iš kišenės ir pradėjo užkandžiauti. Tuo tarpu pastebėjo jį karaliaus karininkas ir prisiartinęs išdidžiai tarė:

— Na, ir ko tu čia įsibrovei?

— Visai paprastas daiktas keleiviui į viešbutį patekti, — ramiai atsakė dervišas.

Karininkas, įsižeidęs tokiu jo atsakymu, pagrasė ir nuėjo. O kiti neišken-tė ir jo paniekinančią kalbą išpasakojo karaliui. Šis įsakė nekviestąjį svečią atvesti.

— Žmogeli, — prabilo švelniai karalius, — iš kur tau tiek drąsos mano rūmus vadinti užėigos namais?

Dervišas jam tarė:

— Leiskite, valdove, ir man šį tą paklausti: kas gyveno šiuose rūmuose prieš tave?

— Karalius mano tėvas, — atsakė karalius.

— O pirm jo? — klausė dervišas.

— Irgi karalius; tai buvo mano senelis, — atsakė karalius.

— O prieš tą senelį? — klausė dervišas.

— Prieš tą? — atsakė karalius, — žinoma, mano senelio senelis.

— Matot, — atsakė baigdamas dervišas, — namas, kur tiek daug asmenų vienas po kito perėjo, ar tai ne užėigos namas, ar tai ne viešbutis?

Ir karalius, supratęs dervišio žodžių gilią prasmę, pasirėmė galvą ir susimastė...

PRAEITO šimtmečio pabaigoje Vokietijoje, Goellheime, gyveno kultūringa žydų šeima, pavarde Moser. Jauniausias jų berniukas — Mauricijus — buvo susidraugavęs su Behlem šeimos kataliku berniuku. To kataliko berniuko tėvas buvo parapijos patikėtinis, ir jisai pavedė savo sūnui triskart dienoje skambinti varpais "Viešpaties Angelas".

Balso garsas skambėdavo myliomis aplinkui ir 11 metų žydų šeimos berniukui imdavo gailėtis, kad jisai tuo varpu negali skambinti. Jam buvo gražu žiūrėti, kaip tasai krikščionis berniukas sukirsdavo varpu tris kartus, palaukdavo, ir vėl tris kartus, ir vėl palaukdavo ir tad trečiu kartu suskambinęs tris kartus jau linksmai varpus skambindavo minutę ar dvi.

Žydelis bažnyčioje

Mauricijus pagriebdavo kataliko berniuko ranką, traukiančią virvę, jam padėdamas, klaupdavo drauge su juo, kartu meldavosi. Mauricijus ir vienas pradėjo įsmukti į bažnyčią, pasimelsti, matydamas, kad ir kiti žmonės taip darė. Kartą katalikas berniukas rado tą savo žydelį draugą su ašaromis besimeldžiantį prie Marijos statulos. Mauricijus pasipasakojo prašęs Mariją būti ir jo motina; pažadėjęs ją amžinai mylėti. Kai katalikas berniukas priėmė pirmą šv. Komuniją, turėdamas 13 metų amžiaus, Mauricijus buvo labai nusimineš, kad to negalėjo padaryti. Bet jis kartojo:

— Aš žinau, kad gerasis Dievas yra švč. Sakramente.

Praslinko eilė metų. Mauricijus buvo pasiūstas mokytis rabinu, tačiau jis pasidarė prekybininku. Dirbo Pietų Amerikoje, vėliau — Milwaukėje, Wisc.

Tapo kataliku

Vieną sekmadienį varpai jį vėl patraukė į šv. Antano bažnyčią. Čia išklausė iškilmingų šv. mišių. Pamokslas pasiekė jo širdį ir jis pasiryžo nueiti pas kunigą Becker. Papasakojo šiam apie susidomėjimą katalikybe, pradėjo tikėjimo pamokas ir 1886 m. birželio mėn. tapo kataliku, pasirinkdamas sau krikšto vardą Valentinas.

Žydai apie tai sužinoję, pridarė jam daug nemalonumų; net — jo paties sesuo buvo atšiauri. Tačiau jis ištesėjo. Vedė katalikę mergaitę. Savo vaikus katalikiškai išauklėjo ir net vaikčius su malonumu mokė kalbėti Viešpaties Angelas bei eiti šv. mišioms į bažnyčią.

Tuo gi tarpu augščiau aprašytas katalikas berniukas tapo vienuoliu, Marijos vienuolino broliuku, pasirinkęs Kristiono vardą. Dažnai tie jaunystės draugai susirašinėdavo, stebėdamiesi, kaip Dievo planai juos nuvedė prie garbinimo Marijos ir Viešpaties Angelo.

Triskart dienoje skamba varpai

Kasdien katalikų bažnyčiose triskart dienoje skambina varpai, ragindami kalbėti maldą "Viešpaties Angelas". Ta maldelė kalbama rytais, vidurdienį ir vakarais pagarbinant Viešpaties Jėzaus įsikūnijimą, prisimenant Jo Motiną Mariją ir jai apreiškusį angelą.

Ta maldelė pradedama žodžiais: "Viešpaties Angelas apreiškė Marijai". Tai buvo pati svarbiausioji žinia, atnešta į žemę. Tai buvo pranešimas apie didžiausią istorijos faktą — Dievo atėjimą į žemę. Toliau toje maldoje ir sakoma, kad Marija pradėjo iš šv. Dvasios, kad Marija, kaip klusni Viešpaties tar-

naitė, sutiko su tuo angelo atneštu iš Dangaus žodžiu. Ir žodis, Išganytojas, tapo kūnu. Po kiekvieno iš tų trijų sakinių kalbama Sveika Marija ir šventoji Marija.

Rašydamas apie Viešpaties Angelas malda pamokslininkas pranciškonas Arthur Tonne pažymi, kad paprotys kalbėti tą maldą prasidėjo iš vienuolynuose imtų kalbėti mažųjų Marijos valandų. Čia buvo kartojamas arkangelo Gabrielio sveikinimas Marijai, ir tą žmonės padarė savo kasdiene malda.

10 metų atleidų

Šv. Bonaventūra pranciškonų generalinėje kapituloje Paryžiuje 1226 metais įsakė kas vakarą 6 val. triskart pakartoti arkangelo išreikštą Marijos sveikinimą. Pagaliau ši malda įgavo tokią formą, kokią mes naudojame dabar.

Su prel. L. Mendeliu Europoje

Susitikimas su savais

Frankfurt on Main

Sekanti mūsų sustojimo vieta buvo Frankfurt on Main. Tai gerai Amerikos kariams žinomas ir beveik amerikoniškas miestas. Keli svarbūs aerodromai buvo pastatyti netoli Frankfurto. Todėl gatvėse anglų kalbą girdėsi nemažiau kaip ir vokiečių. Iš Augsburga išvažiavome 1:30 val. po pietų ir po šešių valandų pasiekėme Frankfurto. Apsistojome Frankfurter Hof viešbutyje, pačiame geriausiame visame mieste. Kadangi laikas jau buvo vėlokas ir oras netikras, tai tik pasivaikščiojome pagrindine Frankfurto gatve Kaiserstrasse ir pasidairėme į vitrinas.

Reinas

Ketvirtadienio rytą laikiau Mišias istorinėje Frankfurto katedroje, kurioje per 200 metų vokiečių karaliai buvo vai-

Pagrindiniai jos žodžiai yra imti iš Šv. Rašto: šv. Luko (26 - 42 eil.) ir šv. Jono (1,14) Evangelijų.

Bažnyčia ragina tą maldą kalbėti. Už kiekvieną jos atkalbėjimą skiriama 10 metų atleidų. Kalbantieji tris kartus dienoje, gauna kartą mėnesyje visuotinius atleidus. Galime kalbėti arba stovint, arba klūpint. Kas atmintinai "Viešpaties Angelas" nebūtų išmokęs, gali to vieton kalbėti penkias Sveika Marija.

Ši malda mums primena Dievo artumą, atgaivina mumyse pagrindinių tikėjimo tiesų ir paslapčių prisiminimą, ypač — Viešpaties atėjimą į žemę ir mergelės Marijos motinystę. Ta malda mus riša su Marija ir Jėzumi. Ji gaivina mūsų viltį ir meilę. Kai išgirsime varpus, teatsiliepia jų aidas mūsų širdyje Viešpaties Angelo malda.

nikuojami. Atlaikiau Mišias už taiką, nes Frankfurte vėl mačiau praėjusio karo naikinimo žymes. 9 val. ryto American Express Co. uniformuotas šoferis prisistatė į mūsų viešbutį ir išvažiavome amerikonišku Packard automobiliu pasižvalgyti po Rheinland kraštą. Pervažiavę per Wiesbadeną, kur yra svarbus amerikiečių aerodromas, nuvykome į Rudesheim. Čia, įsėdę į laivą, leidomės į 2½ valandos kelionę Reino upe. Turėjome su savim Reino žemėlapi su piešiniais nurodančiais miestus ir pilsis, kurias turėsime praplaukti pakeliui į Coblenz. Žemėlapyje taip pat buvo sužymėtos ir tų vietų istorinės datos. Buvo smagu sekti viską. Kaip priplaukėme garsiąją Lorelei uolą, žinomo Heinės eilėrašio muzika ir žodžiai pasklido ore: "Ich weiss nicht, was soll es bedeuten, das ich so traurich bin..." (Nežinau,

kodėl esu toks liūdnas...) Beveik tris valandas gėrėjomės pilių griuvėsiais ir terasomis, kylančiuose kalnuose esančiais vynuogynais.

Išlipome Coblentz mieste. Mūsų šoferis — vadovas ten jau laukė. Sustojome garsiam Maria Loch benediktinų vienuolyne, kuris buvo įkurtas XI amžiuje, sekuliarizuotas Napoleono laikais ir maždaug prieš 70 metų vėl gražintas benediktinams. Tai yra vienas iš didžiųjų šiame šimtmetyje atgaivintų liturginių centrų. Trumpai pabuvę vienuolyne ir bažnyčioje, važiuojame toliau. Į Frankfurtą sugrįžome 8:15 val. vakare.

Ketvirtadienis, liepos 25, buvo Šv. Jokūbo apaštalo šventė. Atlaikiau Mišias Šv. Bartolomiejaus katedroje. Pralaidome rytą belankydami Goethės namus, rotušę, Romos aikštę ir kitus paminklus. Jų nėra labai daug. Iš mūsų viešbučio galima pėsčia juos visus pasiekti. Beje, priešpiečiams valgėme "frankfurčių", nes Frankfurtas yra jų gimtinė!

Mūsų maloni šeimininkė

3 val. po pietų nuvažiuojame aplankyti 69-tos generalinės ligoninės, Armijos slaugių korpuso Maj. Mary Smith (Frankfurt on Main yra J. A. V. armijos Europoje vyriausia būstinė). Panelė Smith, kai gyveno Camp Meade, Maryland, buvo ištikima Novenos šeimos narė. Labai apsidžiaugiau galėdamas su ja pasimatyti Europoje. Ji supažindino mane su Dr. Nelson iš Miami ir Serg. Wangan iš Carbondale. Vėliau prisidėjo prie mūsų grupės ir Ruth Steen-

burgh, A. N. C. Maj. Smith, ištikima savo pažadui, kurį buvo davusi prieš daugelį mėnesių, nuvedė mus į American Officers' Club ir užsakė mano seseriai, p. Steenburgh ir man puikau "steiko". Labai džiaugėmės susitikimu su šiomis puikiomis amerikietėmis, kurios buvo tiek malonios, kad parvežė mus į viešbutį. Visada yra malonu svetimame krašte susitikti su savais žmonėmis. Esu labai dėkingas Maj. Smith ir Maj. Steenburgh už parodytą nuoširdumą mano seseriai ir man.

Danija

Penktadienį, liepos 26 d., Šv. Onos dieną po mišių, šiek tiek apsipirkę, išskridome iš Frankfurto į Kopenhagą, Danijos sostinę. Skridome 2 valandas. Apleidę Frankfurtą 7:15 vak., Kopenhagoje nusileidome 9:15. Lietus pilte pylė. Abejojau ar rasiu bažnyčią, kurioje galėčiau laikyti Mišias, nes Danija yra perdėm liuteroniškas kraštas.

Tačiau mano baimė buvo be pagrindo, nes pasiteiravęs viešbučio raštinėje sužinojau, kad Kopenhagoje yra daug katalikų bažnyčių ir, kad yra apie 26,000 katalikų visame krašte. Nuo Europos viešbučio arčiausia buvo Švč. Jėzaus Širdies Tėvų Jėzuitų bažnyčia, Stenograde 4 gatvėje. Vėliau sužinojau, kad tai buvo didžiausia katalikų parapija Danijoje, turinti apie 2,000 sielų. Bažnyčia buvo mažesnė už mūsų Šv. Alfonso, tačiau maloni, švari ir gerai prižiūrima. Laikiau joje Mišias visus tris Kopenhagoje praleistus rytus.

(Bus daugiau)

Jei "Laivas" yra Jus pamokinęs, paguodęs, įkvėpęs — užsakykite "Laivą" artimui, kad 52 kartu metų bėgyje jis būtų mokomas, guodžiamas, įkvėpiamas.

Šv. Marija prašo pastatyti jai koplyčią

BERNADETOS GIESMĖ

KOVO 2 dieną Ponia paprašė Bernadeta, kad ji pasakytų kunigams, jog ant Masabiello uolos būtų pastatyta koplyčia ir eitų procesijos. Mergaitė labai bijojo klebono Peyramale, bet Ponios norą turėjo pasakyti. Šiaip klebonas į visą tą reikalą nesikišo, bet dabar ir jam reikėjo mergaitės paklausti.

Bet kas daryti? Kas žino, ar tai jau tikri stebuklai prie grotos? Kad bent būtų koks ženklas ten susirenkančiai miniai. Gal krūmas pražystų, tada jau būtų aiškiau.

O čia lyg tyčia įvyko priešingai: kovo 3 mergaitė anksti išsirengė į grotą, didelės žmonių minios net per naktį laukė, o Ponia nepasirodė. Apsivylimas didelis. Minios išsiskirstė. Bet kai mergaitė atėjo vėl devintą valandą, Ponia jos laukė.

Jos norą ji vėl papasakojo klebonui. Bet iš kur imti koplyčiai pinigų? Negi iš Ponios prašysi. Kitą dieną ji mergai-

tei vėl apsireiškė, buvo susirinkus gal dvidešimties tūkstančių žmonių minia, bet nieko ypatingo neįvyko. Pati Bernadeta nebebuvo tikra, ar ji kada dar Ponia bepatatys. Tai ir nematė jos ištisas tris savaites.

O žmonės nebesiliovė rinkęsi prie grotos, degė žvakės, maudėsi šaltinio vandeny. Pagaliau jie pradėjo rinkti pinigų pastatyti bažnyčia. O valdžios žmonės didžiai bijojo, kad visas pasaulis Liurdo neišjuoktų.

Švč. Marija pasako savo vardą

Kovo 25 buvo Apreiškimo šventė. Jau tos dienos išvakarėse Bernadeta jautė kvietimą eiti į grotą. Išėjo dar auštant.

Ligi to laiko Bernadeta savo viešnią vadino Ponia. Kai žmonės sakydavo, kad tai Mergelė Marija, Bernadeta sakydavo nežinanti, kas ji būtų. Atsiklaupusi ant kelių ji meldusi Ponios atleidimo už vėlų atėjimą. Ponia padariusi ženklą, kurs reiškęs, kad nereikia atsiprašinti. Bekalbant rožinį, jai kilusi mintis paklausti Ponios vardo. Sunku buvę prisiversti tai padaryti. Bet pagaliau žodžiai išsiveržę iš jos lūpų ir ji paprašiusi Ponia pasakyti, kas ji būsianti.

Ponia padariusi tą patį ženklą, kaip ir anksčiau: ji linktelėjusi galvą, nusišypsojusi ir nieko neatsakiusi. Mergaitė pasijutusi drąsesnė ir vėl paklaususi, paprašiusi pasakyti, koks Ponios vardas. O Ponia vis tylėjusi, bet šypsojusi. Tretįjį kartą mergaitė suplojusi rankomis ir, sakydama esanti neverta klausti, paprašė Ponia pasakyti savo vardą.

Nuo šio trečiojo klausimo Ponios veidas pasidaręs labai rimtas, šiaip ji stovėjusi tokioj padėtyj, kokioj matome stebuklingame medalikėly. Ponia lyg nusižeminusi, kryžium sudėjusi rankas ir pridėjusi jas prie krūtinės. Tada pa-

kēlusi akis į dangų. Atverdama rankas ir pasilenkdama į mergaitę, ji pasakiusi nuo jautrumo virpančiu balsu: "Aš esu Nekaltas Prasadėjimas".

Bernadeta nesuprato, ką tie žodžiai reiškia. Ji juos kartojo ir kartojo klebonui, kurs matė, kad čia dedas jau rimtesni dalykai. Juk pati mergaitė tokių dalykų negalėjo sugalvoti.

Žmonėms tai jau irgi buvo svarbus ženklas, tas Ponios vardo pasisakymas. Buvo aišku, kad tai šv. Mergelė Marija.

Valdžios pareigūnai, žinoma, netikėjo kaip ir netikėję. Jie tik laukė progos, kad daktarai ištirtų mergelę ir pasakytų, kad ji nesveika, kad ją reikia kitur išsiųsti. Bet daktarai, ją ištyrę, rado, kad ji visiškai sveika.

Vyriausias daktaras atsverčia

Balandžio 7 Bernadeta vėl išėjo į grotą, o su ja didelis būrys žmonių. Jų tarpe buvo ir Medicinos biuro viršininkas Dr. Dozous. Tą dieną Ponia pasirodė aštuonioliktąjį kartą. Daktaras klūpojo arti mergaitės ir stebėjo ją. Rankoj, kaip paprastai, ji laikė degančią žvakę. Veidas švytėjo ekstazėj — dvasios pagavime. Netyčia jos pirštai kelis kartus palietė žvakės liepsną. Nustebęs daktaras pastebėjo, kad mergaitė to neįjuto, liepsna nieko nepadare jo odai. Po apsireiškimo daktaras kyštelėjo žvakę neva netyčia prie mergaitės rankos, o ta šūktelėjo: "Atsargiai, daktare, nedeginkit!"

Šis nuotykis kaikienu gal ir perde-damas, nes sakoma, kad mergaitė net

ištisą penkioliką minučių neįjuto žvakės liepsnos ekstazės metu. Kaip ten bebūtų, nuostabiau dar ir tai, kad to užteko, jog Dr. Dozous visiškai atsiverstų.

O valdžia nutarė, kad dabar metas pradėti veikti. Policijos viršininkas su savo vyrais pašalino nuo grotos visus pamaldumo ženklus ir uždraudė žmonėms rinktis prie grotos viešam pamaldumo pareiškimui. Žmonės įsakymo nepaklausė, įvyko keletas stebuklingų pasveikimų.

Apskrities viršininkas baronas Massy liepė per burmistrą (majorą) grotą aptverti tvora. Policija saugojo tvorą. Baronas taipgi prašė chemikus ištirti vandenį: gal jis turįs kokių gydomųjų galių, ir stebuklai paaiškėsia.

Švč. Marija pasirodo paskutinį kartą

Birželio 3, Dievo Kūno šventėj, Bernadeta priėmė pirmąją komuniją. Ji prie to rengėsi jau nuo sausio mėnesio, kai grįžo pas tėvus.

Liepos 16, per škaplierną, ji jautė didelį traukimą eiti į grotą. Dėl tvoros reikėjo eiti kitu keliu, anapus upės. Švč. Mergelė jai dar kartą pasirodė, švelniu šypsniu atsisveikino ir daugiau niekad nebepasirodė.

Ištyrus vandenį, rasta, kad jis paprastas, natūralus. Bet tvora vis buvo užtvirta. Žmonės šaukėsi paties imperatoriaus Napoleono III, ir šis įsakė grotą vėl atidaryti. Didis džiaugsmas grįžo į Liurdą.

A. Tyruolis

Vaišės Napoleono rūmuose

Napoleonas I iškėlė kartą vaišes. Buvo daug kviestinių svečių. Kaip tik pasitaikė pasninko diena, bet ant imperatoriaus stalo garavo mėsiniški valgiai.

Viena ponia, kuri kaip tik sėdėjo netoli imperatoriaus, tų mėsinių valgių nelietė. Svečiai būkštavo, kad Napoleono rūstybė gali ją paliesti.

Ir kaip jie nustebė, kai po kiek laiko sužinojo, jog kaip tik tą poniją Napoleonas I pakvietė savo sūnaus mokytoja. Imperatorius savo sūnaus auklėjimo nenorėjo patikėti kokiai blankiai asmenybei, o parinko tokią prancūzė, kuri turi savo nusistatymus ir nebijo jų viešai pareikšti.

PIJUS IX — MARIJOS POPIEŽIUS

Prasideda Marijos Metai, skirti paminėti 100 metų sukakčiai nuo jos pasirodymo Prancūzijoje, Liurde. Pasirodymas garsus ir tuo, kad jame Dievo Motina pasisakė esanti nekaltai pradėtoji, tuo patvirtindama Bažnyčios dogmą, paskelbtą prieš ketverius metus, 1854 m. Ta proga pravartu prisiminti ir tą popiežių, kuris šį paskelbimą įvykdė, būtent Pijų IX-jį; juo labiau ir dėl to, kad šio Marijos apaštalo beatifikacijos byla jau gana pažengusi ir gal galėsime netrukus jam teikti altorių garbę. **Vert. prierasas**

1846 m. birželio 1 d. mirė popiežius Gregorijus XVI. Kard. Mastai (būsimasis Pijaus IX, atlikęs už garsiųjų velionį iškilmingas Mišias, išskubėjo Romon naujo popiežiaus rinkti. Rinkimuose dalyvavo ir kardinolas Mikara. Šis kapucinas vieną kartą gan iškalbiai ir nesivaržydamas sakė Romoj pamokslą popiežiaus Leono XII-jo akivaizdoj ir užgavo kelis augštus klausytojus. Šie pasiskundė popiežiui, tikėdamiesi, kad jis įžulųjį pamokslininką prives prie tvarkos ir užkraus jam nelengvą atgailą. Po kelių dienų užgautieji teiravosi popiežiaus, ar jau nubaudė pamokslininką pagal jo nuopelnus. "Taip, taip," atsakė popiežius. "O kokią atgailą jam uždėjot?" "Pakėliau jį kardinolu." Konkliavoj jis buvo kardinolų dekanas. Kai kurie net galvojo, kad jis bus išrinktas popiežium. Pats kardinolas Mikara taip samprotavo. "Tai galėtų atsitikti, jeigu kipšas į rinkimus įsimaišytų; bet jei Viešpats Dievas įsikiš, išrinktuoju bus ne kas kitas, kaip kardinolas Mastai." Taip ir įvyko 1846 m. birželio 16 d. Kard. Mastai, Imolos vyskupas, užkopė ant popiežiaus sosto kaip Pijus IX. Jis buvo vainikuotas šv. Petro katedroj birželio 21 d., nors dar buvo išrinktas Quirinalo rūmuose. Senoji pranašystė Pijui IX-jam pridėjo dar vardą "Crux de cruce" (Kryžius nuo kryžiaus). Šis vardas iš

tikrųjų buvo prasmingas: Pijui IX-jam teko gerti kančių taurę iki pat padugnių. Jis užsitarnavo taip pat ir garbingą Marijos Popiežiaus vardą.

Jau su savo motinos pienu Pijus IX buvo įsiurbęs meilę ir pagarbą Dievo Motinai. Šis vaikiškas pamaldumas nuolat augo. Jis dėkojo Marijai už savo kunigišką pašaukimą ir jam reikalingą sveikatą. Įvairiose pareigose, kurias teko jam eiti, vis labiau ir labiau spindėjo jame uolus Marijos gerbimas, ypač jos nekaltos prasidejimo. Šios privilegijos kilnumas ir didumas buvo jo mėgiamiausia tema sakant pamokslus. Tapus popiežium, pirmoji jo enciklika turi šį paraginimą: "Šaukimės nuolat Dievo Motinos, nekaltosios Panos Marijos užtarimo pas Dievą. Ji yra mūsų visų mieliausioji motina, tarpininkė, užtartytoja, patikimiausia viltis ir tvirtiausias pasitikėjimas. Jos užtarimas pas Dievą yra už viską galingesnis, už viską naudingesnis".

Gyvendamas Gaetoj kaip pabėgėlis nuo Romoj siaučiančios revoliucijos, 1829 m. vasario 2 d. Popiežius nuo Kryžiaus išleido viso pasaulio vyskupams aplinkraštį, kuriame teiravosi jų nuomonės apie Marijos nekaltos prasidejimo paskelbimą tikėjimo dogma. "Mes patys", rašė [šv. Tėvas, "jau nuo pat mūsų popiežystės pradžios su didžiausiu uolumu rūpinomės šiuo svarbiu reikalu ir siuntėme augštyn savo nuolankias maldas, kad Dievas apšviestų mūsų dvasią Savo dangiškosios malonės šviėsa". Sekančių metų bėgyje viso katalikiškojo pasaulio vyskupai vienbalsiai atsakė, kad visi pamaldūs tikintieji su savo ganytojais pripažįsta šią Marijos privilegiją ir nedviprasmiškai šiai paslapčiai reiškia savo pamaldumą. Kas link laiko tinkamumo šiai dogmai skelbti, taip pat dauguma atsakė teigiamai; tik keletas vyskupų buvo kitokios nuomonės.

Po rimto apsvaistymo Pijus IX priėjo nuomonės, kad laikas yra tinkamas,

ir sukvietė visus vyskupus Romon galutiniam pasitarimui ir iškilmėms. 1854 m. lapkričio 24 d. 12 val. visas susirinkimas sukalbėjo "Viešpaties Angelas". Keletą akimirksnių buvo praleista tyloj, tepasikeičiant vos keletu žodžių. Po to staiga visi prapliupo ovacijomis bei pritarimo šauksmais Šv. Tėvui. Visi kaip viena burna šaukė: "Petre doce nos, confirma fratres tuos (Petrai, mokyk mus, stiprink savo brolius)". Gi pamokymas, kurio ši rinktinė minia Bažnyčios vardu reikalavo iš Šv. Tėvo Pijaus IX-jo, buvo paskelbimas tikėjimo dogma Marijos nekalto prasidėjimo. Šis pritarimo šauksmas buvo panašus į tą, kuris girdėjosi Efezo susirinkime 431 m., kai buvo paskelbta tikėjimo dogma Marijos dieviška motinystė. Šv. Tėvo troškimas taip pildėsi, kad gruodžio 1 d. slaptame kardinolų pasitarime buvo galima paskirti gruodžio 8 d. šios dogmos iškilmingam paskelbimui. Visa Roma laukė šios šventės su didžiausiu įtempimu. Jos išvakarės buvo debesuotos ir lietingos. Naktį lietus liovėsi, debesys išsiskirstė, gražus, tyras dangus, prisitaikydamas prie šventės nuotaikos, apgaubė Amžinąjį Miestą. Žmonių minia, kurios Šv. Petro katedra nebuvo mačiusi jau daugelį metų, užpildė erdvę dievnamį. 54 kardinolai, 42 arkivyskupai, 100 vyskupų iš visų pasaulio kraštų, išskyrus Rusi-

ją, dalyvavo šventėje. Ji prasidėjo 8 v., bet tik 20 min. po 11 val. teatėjo iškilmingasis Nekaltojo Prasidėjimo Dogmos paskelbimo momentas. Visos Romos varpai ir Angelų Pilies patrankos paskelbė "miestui ir pasauliui" didįjį įvykį. Pats popiežius buvo taip dogmos paskelbimo paveiktas, kad du kartu užsikirto jo balsas, o akys prisipildė ašaromis. Sekančios dienos rytą kalbėjo Šv. Tėvas susirinkusiems vyskupams, išreikšdamas savo džiaugsmą dėl šios šventės. Tarp kitko iškėlė tuolaikines klaidas bei reikalus, nurodydamas mielosios Dievo Motinos globą kaip priemonę joms nugalėti ir gydyti.

Po trejų metų Marijos Gimimo šventės proga pašventino Šv. Tėvas Romoj, Ispanijos aikštėj, puikią 60 pėdų augščio marmuro koloną, kuri laikė iškel-tą bronzinę Nekaltosios statulą. Ši kolona turėjo būti nuolatinis priminimas Šv. Tėvo Pijaus IX-jo žodžių, ištartų Marijos Nekaltojo Prasidėjimo dogmos paskelbimo proga: "Mūsų veidas spindi džiaugsmu, mūsų liežuvis šlovina Dievą; teikiame Jėzui Kristui mūsų Viešpačiui nuolankiausią ir karščiausią padėką, nes Jis be mūsų nuopelnų, iš Savo ypatingo gerumo suteikė mums šį garbingą džiaugsmą atiduoti savo Motinai šią garbę ir šlovę".

Ant. Maria, Kap.

Vertė kun. Ant. Nockiūnas, MIC.

Indijos katalikų sukaktis

Ši metą suėjo didelė sukaktis malankarų apeigų Katalikų Bažnyčiai, kurios gyvenamoji vieta yra Malabaro pajūris, pietinėje Indijoje. Sukako lygiai 25 metai, kai popiežius Pijus XI priėmė į Katalikų Bažnyčią apie 700,000 atskilusių krikščionių jakobitų su jų vyriausiąja galva metropolitu Mar Ivanios. Maždaug trys šimtai metų buvo praėję nuo jų atsiskyrimo.

Mar Ivanios buvo kilnus žmogus, panašus anglų didžiajam Newmanui. Su visu nuoširdumu jis jieškojo tiesos. Jo gyvenimo kelias buvo sunkus, pilnas

kliūčių, pareikalavęs daug aukų iš jo pusės. Bet jis su gausiu savo tikinčiųjų būriu laimėjo vieną esminių dalykų krikščionio gyvenime, kurio trūko: būtent, priklausomumą Kristaus Vietininkui žemėje.

Per 25 metus toji siro malankarų apeigų bendruomenė, jau katalikiška, yra beveik padvigubėjusi: jau turi 1,200,000 tikinčiųjų, 200 kunigų, 50 vienuolių, 150 seselių vienuolių ir 2 vyskupu. Jų bendruomenėje gyvai vystosi auklėjimo, meilės ir socialinio aprūpinimo darbai.

Su mūsų bendradarbiais

KUN. P. LUKOŠIAUS JUBILĖJUS

Kunigas Pranciškus J. Lukošius, gimęs 1909 m. vasario 22 d. Chicagoje, Dievo Apvaizdos lietuvių parapijoje, šių metų balandžio 20 dieną švenčia kunigystės 25 metų jubilėjų šv. Kryžiaus lietuvių parapijoje.

Pranciškus Lukošius pradžios mokslą gavo Dievo Apvaizdos parapijoje mokykloje, kurią baigė 1922 m. Tais pačiais metais įstojo į Quigley seminariją, kurioje 1927 metais baigė penkerių metų mokslo kursą. Augštesnį ir teologinį kursą baigė Mundelein kunigų seminarijoje. Kardinalas George Mundelein (miręs) gabų, uolų, energingą ir pasišventusį jaunuolį Pranciškų Lukošių išventino kunigu 1933 m. balandžio 22 d. Pirmąsias iškilmingas mišias atnašavo 1933 m. balandžio 23 d. Dievo Apvaizdos lietuvių parapijoje, kur tada klebonavo prel. Ignacas Albičius.

Kun. Pranciškus Lukošius 1933 m. spalio mėn. paskirtas švč. P. Marijos Gimimo lietuvių parapijos vikaru, klebonaujant a. a. kun. A. Baltučiu, pa-

rapijos įsteigėjui. Kun. Pranciškus ten Dievo žodį skelbė ir žmonių moralinį gyvenimą ugdė ir stiprino iki 1941 metų. Tame laikotarpyje kartu su kun. P. Katausku ėjo šv. Kryžiaus ligoninės kapeliono pareigas trejus metus. Jaunas ir energingas kun. Pranciškus daug jėgų ir laiko pašventė jaunimui, ypač CYO veikloje.

Prieš įsijungiant JAV į II Pasaulinį karą, 1941 m. kunigas Pranciškus buvo paskirtas vikarauti šv. Jurgio lietuvių parapijoje, klebonaujant prel. Mykolui Krušui. Susirgus klebonui, kun. Pranciškus arkivyskupo buvo paskirtas šv. Jurgio lietuvių parapijos administratoriumi 2 ar 3 metams. 1950 m., mirus prelatui Krušui, nukeltas į Waukegan, Ill., vikarauti šv. Baltramiejaus lietuvių parapijoje. Po dviejų metų pašauktas atgal į Chicago būti a. a. kun. Mykolo Švarlio asistentu šv. Petro ir Povilo lietuvių parapijoje ir ten pastoracinį darbą dirbo trejus metus. Dabar, nuo 1955 metų vasaros, vikaruoja šv. Kryžiaus lietuvių parapijoje, kurios klebonu yra kun. Anicetas Linkus.

Kunigas Pranciškus Lukošius, susipratęs amerikietis lietuvis, turi daug draugų, bet didžiausias jo draugas yra Jėzus Kristus. Jis yra uolus, garbingas ir pasišventęs kunigas. Todėl rūpinasi ugdyti ir stiprinti katalikiškąjį gyvenimą šeimose ir visuomenėje, gindamas religinius ir dorovinius principus — dėsnius.

***

Kunigo Pranciškaus motina Veronika Lukošienė, sesuo Sofija Petronele ir vyras Antanas, jų sūnus Antanas (lankas antrus metus Quigley seminariją), brolis Leonas ir brolis Larry ir jo žmona May gyvena Chicagoje.

Šv. Kryžiaus parapijos komitetas, vadovaujamas Leonardo Petrošiaus, ir parapijos draugijų atstovai bei atstovės kunigui Lukošiui rengia jubilėjinį banketą balandžio 20 d. parapijos salėje. Banketo pasisekimui daug dirba šie asmenys: Mr. ir Mrs. John Juncius, Thomas Dambrauskas, Ann Merlin, Matthew Paskouka, Lorretta Sprainis,

Jadvyga Čepulienė, Elena Gedvilienė, Juzefa Ragauskienė, Zofija Mickūnienė, Petronelė Turskienė, Beneta Cicevienė, Robert Bieschke, Sofija Serauskas ir kiti. **K. Br.**

—o—

Tėvai Marijonai sveikina savo rėmėją kun. Pranciškų Lukošių, švenčiantį 25 metų kunigystės jubilėjų.

Klausimai ir atsakymai

Kl. Jau 50 metų kaip klausau evangelijos sekmadieniais, bet turiu prisipažinti, kad kai kurias vietas jose visiškai nesuprantu. Kodėl yra tiek daug palyginimų? Vienus gali lengvai suprasti, o kitus niekaip negali išaiškinti?

T. P., Chicago, Ill.

At. Mažosios Azijos ir Palestinos tautos labai mėgo ir mėgsta savo kalbose vartoti įvairiausių palyginimus, norėdami savo kalbą padaryti įvairesnę, įdomesnę. Prie tų žmonių kalbos taikėsi Išganytojas ir todėl savo mokslą dažnai skelbė palyginimais. Evangelistai surašė tuos palyginimus. Kad vieni jų mums labiau suprantami, kiti mažiau, nėra ko stebėtis, nes ne visus rytiečių gyvenimo papročius ir darbus galime gerai suprasti. Tas ir sudaro keblumo išaiškinimui kokio nors palyginimo, kurį rytiečiai geriausiai supranta, o mes ne.

Kl. Kaip suprasti, kad Kristus, kalbėdamas Evangelijoje apie neteisingą užvaizdą, jį pagyrė už tai, kad apgavo šeiminką?

Ir kaip suprasti Kristaus žodžius: "darykite sau prietelius iš nedorybės mamono"?

T. P. Chicago, Ill.

At. 1) Kristus pagyrė neteisingą užvaizdą ne už tai, kad šis apgaudinėjo savo šeiminką, bet už parodytą gudrumą. Tuo Kristus ragino, kad mes geriems dalykams parodytume tiek gu-

drumo, kiek tas neteisingas užvaizdas parodė blogiems.

2) Kristus tais žodžiais ragina mus taip naudotis žemiškomis gėrybėmis — turtais, garbe, mokslu, geru vardu —, kad jie vestų mus į dangų. Yra nuodėminga žemiškas gėrybes pavartoti blogiems tikslams, bet išmintingai jas vartojant, jos gali mus nuvesti dangun.

Kl. Kaip ilgai Bažnyčioje gyvuoja įprotis pasninkauti penktadieniais?

D. D., Cleveland, Ohio

At. Tas įprotis Bažnyčioje gyvavo nuo pat jos ankstyvųjų dienų prisiminti dieną, kurioje Viešpats numirė už mus. Randame, kad pasninkas minimas Didacho knygoje — Dvylikos Apaštalų Pamokymuose, kuri buvo parašyta 90 metais. Kiti krikščioniški rašytojai, kaip Tertulijonas ir Klementas iš Aleksandrijos, kurie gyveno trečiame šimtmetyje taip pat rašo apie penktadieninį pasninką.

Kl. Ar pasaulietis gali tapti popiežium?

A. B., Chicago, Ill.

At. Taip, paprastas pasaulietis galėtų būti popiežium, bet toks dalykas vargiai kada nors įvyks. Per praeitus kelis amžius visi išrinktieji šventieji tėvai buvo kardinolai. Jei ir išrinktų pasaulietį popiežium, tai jis turėtų pirma priimti kunigystės ir vyskupo šventimus ir tik tada galėtų užimti šv. Tėvo Sostą.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Centro — Rytų Europos kilmės amerikiečių konferencija.** New Yorke kovo 29 d. įvyko rytų ir vidurio Europos kilmės amerikiečių konferencijos metinis visuotinis seimas. Lietuviam atstovavo prel. J. Balkūnas, M. Kižytė, Vl. Barčiauskas. Seimui pirmininkavo prel. J. Balkūnas. Viena iš rezoliucijų: 15 milijonų amerikiečių vardu kovoti prieš komunizmą, kad užkirstų kelią sovietų ekspansijai ir nepripažintų užgrobumų.

• **„Lietuva — katalikybės gynėja šiaurės Europoje“.** — Romoje šv. Pilypo Neri oratorijoje kovo 12 d. prof. dr. Zenonas Ivinskis skaitė viešą paskaitą tema „Lietuva — katalikybės gynėja šiaurės Europoje“.

Prof. dr. Z. Ivinskis ryškiai pavaizdavo krikščionybės įvedimo aplinkybes Lietuvoje ir iškėlė katalikiškosios lietuvių tautos vaidmenį, sulaikant rusiškąjį ir provoslaviškąjį antplūdį į Vakarų Europą. Kaip buvo praeityje, taip ir šiaudien katalikiškoji lietuvių tauta yra katalikybės tvirtovė ant dviejų pasaulių ribos. Prof. Ivinskis vaizdžiai priminė lietuvių tautos ištikimybę Bažnyčiai ir tas aukas, kurias ji jau yra sudėjusi, heroiskai kovodama prieš krikščioniškosios civilizacijos priešą — komunizmą.

Po paskaitos lietuvių šv. Kazimiero Kolegijos choras išpūdingai pagiedojo keletą lietuviškų giesmių. Paskaitoje gausiai dalyvavo italų visuomenė. Prieš išsiskirstydami, svečiai apžiūrėjo lietuviškus audinius, liaudies meno dirbinius bei paveikslus, kurie buvo išstatyti toje pačioje salėje.

• **Švenčiant popiežiaus Pijaus XII vainikavimo metines,** nesuskaitomais laiškais ir telegramomis viso pasaulio katalikai išreiškė šv. Tėvui meilę ir iš-

tikimybę. Šia proga Jo šventenybę sveikino karaliai bei valstybių prezidentai, vyriausybių atstovai, kardinolai, vyskupai ir tikintieji. Bendrojoje audiencijoje, kuri įvyko šv. Petro bazilikoje, dalyvavo daug tūkstančių tikinčiųjų iš įvairių kraštų. Diplomatinio korpuso prie šv. Sosto nariai, tarp kurių ir Lietuvos atstovas ministeris Stasys Girdvainis, Pijų XII sveikino telegrama. Daugelyje katalikiškojo pasaulio bažnyčių įvyko specialios pamaldos už šv. Tėvą.

• **Kun. dr. P. Celiešius, kun. St. Būdavas, kun. P. Lunskis, kun. S. Morkūnas, kun. St. Raila, kun. V. Reičiūnas, kun. A. Stanevičius** bal. 1 d. sulaukė 25 metų savo kunigystės sukakties.

• **Kun. Pranciškus Lukošius, šv. Kryžiaus parapijos vikaras, balandžio 20 d. švenčia sidabrinį 25 metų kunigystės jubilėjų.** Tą dieną jubilatas 10 val. atnašaus iškilmingas padėkos šv. mišias. Vakare — 7 v. banketas parap. salėje. Banketo biletai gaunami parapijos raštinėj.

• **Mažieji Broliai.** Mažieji Broliai, paprastai vadinami pranciškonai, šiuo metu misijų kraštuose turi 83 misijų sritis, priklausančias nuo šv. Propagandos kongregacijos. Paskutiniųjų 6 metų laikotarpyje 778 pranciškonai išvyko dirbti į šias misijų sritis: 267 — į Pietų Ameriką, 63 — į Centrinę Ameriką, 181 — į Afriką, 68 — į Japoniją, 19 — į Formozą ir 53 — į šventąją Žemę — Palestiną.

Kaip žinome, lietuviai pranciškonai turi savo provinciją Jungtinėse Amerikos Valstybėse, turi savo leidyklą, leidžia laikraščius, žurnalus ir knygas ir uoliai dirba parapijose Amerikoje ir Kanadoje.

žinios iš katalikiškojo pasaulio

• **Apie 150,000 jaunuolių pas popiežių Pijų XII.** Šv. Tėvas kovo 19 pasakė kalbą Italijos Katalikų Akcijos jaunimui, kurio atstovai buvo susirinkę į Romą paminėti 90-ąsias metines nuo sąjūdžio įsisteigimo. Tarp kit ko šv. Tėvas pasakė: "... Tūkstančiai modernių laikų klaidų buvo nubaustos jų pačių žlugimu... Turės žūti ir kitos klaidos... Ir kiti augštai iškelti sostai turės griūti į dulkes; ir kitos nežabotos ambicijos turės negarbingai sudužti. Griuvimas bus tuo staigesnis ir baisesnis, kuo drasesnė buvo kova prieš Dievą..."

• **"Civitas Dei" Briuselio tarptautinėje parodoje.** Šv. Sosto paviljonas "Civitas Dei" Briuselio tarptautinėje parodoje yra jau beveik galutinai parengtas. Jis užima 15 tūkstančių kvadratinų metrų plotą. Paviljono bažnyčia galės sutalpinti pustrečio tūkstančio tikinčiųjų. Virš visų pastatų augštai iškyla didžiulis šviesus kryžius, kuris jau dabar yra užžiebiamas kiekvieną vakarą.

• **Kiek skotų katalikų.** Skotijos katalikų direktorija praneša, kad 1958 m. Skotijoje buvo 772,330 katalikų. Tai sudaro apie 15% visų Skotijos gyventojų. Penki iš 7 katalikų gyvena Glasgovo provincijoje, Vakarų Skotijoje. Didžiausia skotų parapija yra Franciscan Parish, Glasgove, kuri turi 11,000 katalikų.

• **Europai gresia naikinantis antplūdis.** Vatikano dienraštis "L'Osservatore Romano" laidoje ragina viso pasaulio katalikus visur atgaivinti "Viešpaties Angelas" maldos kalbėjimą tris kartus dienoje. Šis paprotys yra kilęs sunkiais Bažnyčios persekiojimo laikais, XIII-jo šimtmečio pradžioje. XV-jame šimtmečiuje buvo įvestas varpais skambinimas

ir "Viešpaties Angelas" maldos kalbėjimas vidudienį, prašant Dievą išgelbėti nuo turkų antplūdžio krikščioniškąją Europą. Ir šiandien krikščioniškajai Europai gresia naikinantis antplūdis — bedieviškasis komunizmas, — pabrėžia "L'Osservatore Romano". — Tesuskamba "Viešpaties Angelas", kaip nuolatinis atbudimo signalas, tesukrečia apsnūdusias sąžines ir visus tesujungia bendrame maldos žygyje prieš Dievo ir sielų priešus.

• **Marija išgelbėjo.** "Dievo Motina Marija vėl mane išgelbėjo. Tai yra trečias kartas, kada aš krentu lėktuvu ir būnu išgelbėtas", pasakė po lėktuvo katastrofos kapt. John H. Gillick, kada jo vairuojamas sprausminis bombonešis susprogo ore.

• **Naujos katalikų mokyklos.** Nuo rudens Chicagoje bus atidarytos penkios naujos katalikų augštesniosios mokyklos, kuriose tilps 4,025 mokiniai. Tada iš viso Chicagos arkidiecezijoje veiks 91 katalikų augštesnioji mokykla; jose bus apie 17,000 moksleivių.

• **Nuteisė kunigus.** Kaip pranešama iš Vienos, Čekoslovakijoje nuteista kalėjimu virš 50 katalikų kunigų. Jie visi raudonųjų pasodinti į Pragos, Brno ir kitus kalėjimus. Apie 250 kunigų buvo policijos apklausinėjami pirmojoje kovo mėn. pusėje. Taip pat sulaikyti 700 katalikų veikėjų.

• **Po dvylikos metų.** Kun. M. Rossato, dirbęs Sudane, Chukudum parapijoje, per 12 metų savo parapijoje tikinčiųjų skaičių pakėlė nuo 500 ligi 6,500 asmenų. Jis iš šios vietos po atostogų Neapolyje vyks į Boya vietovę, kur tėra tik 50 katalikų. Buvusioje parapijoje Chukudum dabar jau yra puiki bažnyčia, du kunigai, vienuolis ir trys vienuolės seserys.

TĖVŲ MARIJONŲ GLOBOJAMA MALDININKŲ KELIONĖ Į LIURDĄ

ir kitas žymias Europos šventoves ir vietas.

KELIONĖS VEDĖJAS

Kun. Antanas Miciunas, MIC.

Chicagos Namų Viršininkas

- Išplaukia iš New York'o 1958 m. gegužės 21 d., liuksusiniu laivu "Queen Mary". — Grįžta birželio 24 d., puikiu laivu "Queen Elizabeth".
- Kelionė tęsis apie 35 dienas. Apart Liurdo, bus aplankyta Paryžius, Lisieux (Šv. Teresėlės gimtinė), Fatima, Lisabonas, Madridas, Roma, Neapolis, Assisi (Šv. Pranciškaus gimtinė), Florencija, Venecija, Briuselis (kur bus aplankyta Tarptautinė Pasaulio Paroda).
- Iš viso, bus aplankyta 8 kraštai: Prancūzija, Portugalija, Ispanija, Italija, Vokietija, Šveicarija, Liuksemburgas ir Belgija.
- Kelionės kaina \$1150.00 asmeniui. Vietų skaičius apribotas. Padarykite rezervacijas tuojau.

REV. ANTHONY MICIUNAS, M.I.C.

6336 So. Kilbourn Ave.

Chicago 29, Illinois

Esu interesuota(as) Jūsų keliöne į Liurdą. Prašau man pri-
siųsti smulkesnių informacijų.

Vardas, pavardė .....

Adresas .....

Miestas ..... Valstija .....